

Πώς αναπτύσσεται μια αρμονική σχέση ανάμεσα στο ανδρόγυνο (Γ΄ μέρος)

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Μητροπ. Λεμεσού Αθανάσιος / Ορθόδοξη πίστη](#)

Φωτο:kigondoltam.blog.hu

Δεν κατακτά ο ένας τον άλλο, δεν υποδουλώνει ο ένας τον άλλο, δεν απορροφά ο ένας τον άλλο. Δεν τον εξαφανίζει σαν άνθρωπο. Δεν του χάνει την προσωπικότητά του. Όχι, αλλά και οι δύο μαζί γίνονται ένας νέος άνθρωπος. Ο άνδρας δίδει τα ανδρικά γνωρίσματα στη γυναίκα και η γυναίκα τα γυναικεία χαρίσματα στον άνδρα και οι δύο αυτοί μαζί αποτελούν πλέον το νέο άνθρωπο, τον ευλογημένο άνθρωπο του γάμου, το ανδρόγυνο, το οποίο θα φέρει στον κόσμο τα παιδιά. Βλέπετε πως η Σοφία του Θεού τα΄κανε με τόση τέχνη ώστε τα παιδιά να μη γεννιούνται από ένα μόνο αλλά και από τους δύο. Και οι δύο να φέρουν τα παιδιά στον κόσμο. Το αποτέλεσμα της ένωσης των δύο ανθρώπων, της ψυχοσωματικής ένωσης, είναι τα παιδιά τους. Γι' αυτό και ο άνθρωπος στα παιδιά του βλέπει τον εαυτό του.

Το πιο μεγάλο δώρο που μπορούμε να κάνουμε στα παιδιά μας είναι την παρουσία μας. Είναι την αρμονία της οικογένειάς μας. Γι' αυτή την αρμονία πρέπει να θυσιάσουμε πράγματα τα οποία κάνουμε. Ακόμη και πράγματα τα οποία μπορεί να μας φαίνονται απαραίτητα, γιατί πρέπει να καταλάβουμε ότι το πιο απαραίτητο

πράγμα είναι αυτή η ειρήνη, αυτός ο πλούτος που δεν εξαρτάται από εξωτερικά πράγματα.

Να μπορούμε μέσα στο γάμο με τα σωστά κριτήρια και τα σωστά δεδομένα. Να δούμε τον άλλο άνθρωπο σαν άνθρωπο. Να τον αποδεχτούμε. Να καταλάβουμε ποιες είναι οι ανάγκες του άλλου ανθρώπου. Να καταλάβουμε ότι στο γάμο δίδουμε, δεν παίρνουμε. Να καταλάβουμε ότι το δικό μας μερίδιο είναι να δώσουμε τον εαυτό μας και να μην απαιτούμε από τον άλλο να μας δώσει εκείνος τον δικό του εαυτό. Να μην λέμε στο γάμο μας: «Έγώ το μόνο που θέλω από σένα είναι να με αγαπάς». Τι τεράστιο λάθος είναι αυτό, όσο κι αν φαίνεται δικαιολογημένο! Το ακούμε καμιά φορά, να λένε τα νέα ζευγάρια: «Το μόνο που θέλω από σένα είναι να με αγαπάς». Εγώ τους λέω: «Παιδιά μου, ήδη βάλατε το θεμέλιο λάθος!» Όταν ζητάς από τον άλλο, τότε είναι αφορμή να φιλονικήσεις. Θα πεις της γυναίκας σου: «Το μόνο που θέλω είναι να σε αγαπώ», όχι να με αγαπάς. Εγώ πρέπει να σε αγαπώ, εγώ πρέπει να κάμω το πρώτο βήμα να σε αγαπήσω, να σου δώσω τον εαυτό μου. Το άλλο είναι επόμενο, το άλλο θα έλθει σαν επακόλουθο. Όταν θέτεις στον άλλο σαν όρο να σε αγαπά, «το μόνο που θέλω από σένα είναι να μ' αγαπάς, να μ' εκτιμάς, να είσαι τίμια, να είσαι καλή σύζυγος», τέλειωσε! Υπεγράφη ο μελλοντικός καβγάς, διότι μετά θα πεις: «Κοίταξε, δεν είσαι αυτά που ζήτησα». Δεν καταλαβαίνεις ότι πρώτα δίδεις στον άλλο άνθρωπο και ύστερα παίρνεις; Όταν από την αρχή θέλεις να πάρεις, τότε τα πράγματα είναι λάθος.

Στην Εκκλησία η αγάπη «ου ζητεί τα εαυτής», λέει ο Απόστολος Παύλος. **Η αγάπη δε ζητεί τα του εαυτού της.** «Η αγάπη πάντα στέγει, πάντα δίδει, πάντα υπομένει, πάντα ελπίζει». Ο Κύριος ο Χριστός, αγάπησε τον κόσμο «εις τέλος», που κανένας ποτέ δε θα μπορέσει να αγαπήσει τον άνθρωπο όσο ο Χριστός. Φανέρωσε την αγάπη Του ως θυσία υπέρ του ανθρώπου. Μέσα στο γάμο οι άνδρες οφείλουν να αγαπούν τας εαυτών γυναίκας ως ο Χριστός την Εκκλησία. Δηλαδή στο γάμο πραγματώνεις την αγάπη σου, μεταδίδεις τον εαυτό σου ολόκληρο, χωρίς απαίτηση, χωρίς ανταλλάγματα, χωρίς να ζητήσεις κάτι για τον εαυτό σου. Τότε δίνεις το φιλότιμο στον άλλο άνθρωπο, να συγκινηθεί και να σου προσφέρει αυτό που έχει, όσο έχει και όσο μπορεί να σου δώσει ο άλλος άνθρωπος. Εδώ είναι το σημείο από το οποίο αρχίζει να στάζει η συζυγική σχέση και το όποιο αρχίζουν μετά τα πολλά προβλήματα.

Όμως ας αρχίσουμε από την ανάγκη να δώσουμε στο γάμο μας τον εαυτό μας ολόκληρο, άνευ όρων. Ας αρχίσουμε από τη διαπίστωση να μάθουμε να ακούμε τον άλλο. Για να ακούσεις πρέπει να σιωπήσεις. Πρέπει να κλείσεις τον εαυτό σου και να γίνεις όλο αυτιά και να ακούσεις τον άλλο άνθρωπο. Να ακούσει ο άνδρας τη γυναίκα και η γυναίκα τον άνδρα. Έτσι αυτοί οι δύο ενωμένοι θα δώσουν ό,τι

καλύτερο για τα παιδιά τους, για τα οποία βέβαια έχει αυτή τη μεγάλη αγάπη και τη διάθεση, κάθε γονιός, να προσφέρει τα πάντα. Σας εύχομαι να είστε πάντα καλά, να χαίρεστε τις οικογένειές σας. Τα παιδιά σας να τα καμαρώνετε να προκόβουν, να μεγαλώνουν ευτυχισμένα κι ευλογημένα από τον Θεό.

Του Μητροπολίτη Λεμεσού Αθανασίου

Απομαγνητοφωνημένη ομιλία που έγινε σε εκδήλωση της Τοπικής Επιτροπής Πολυτέκνων Λατσιών